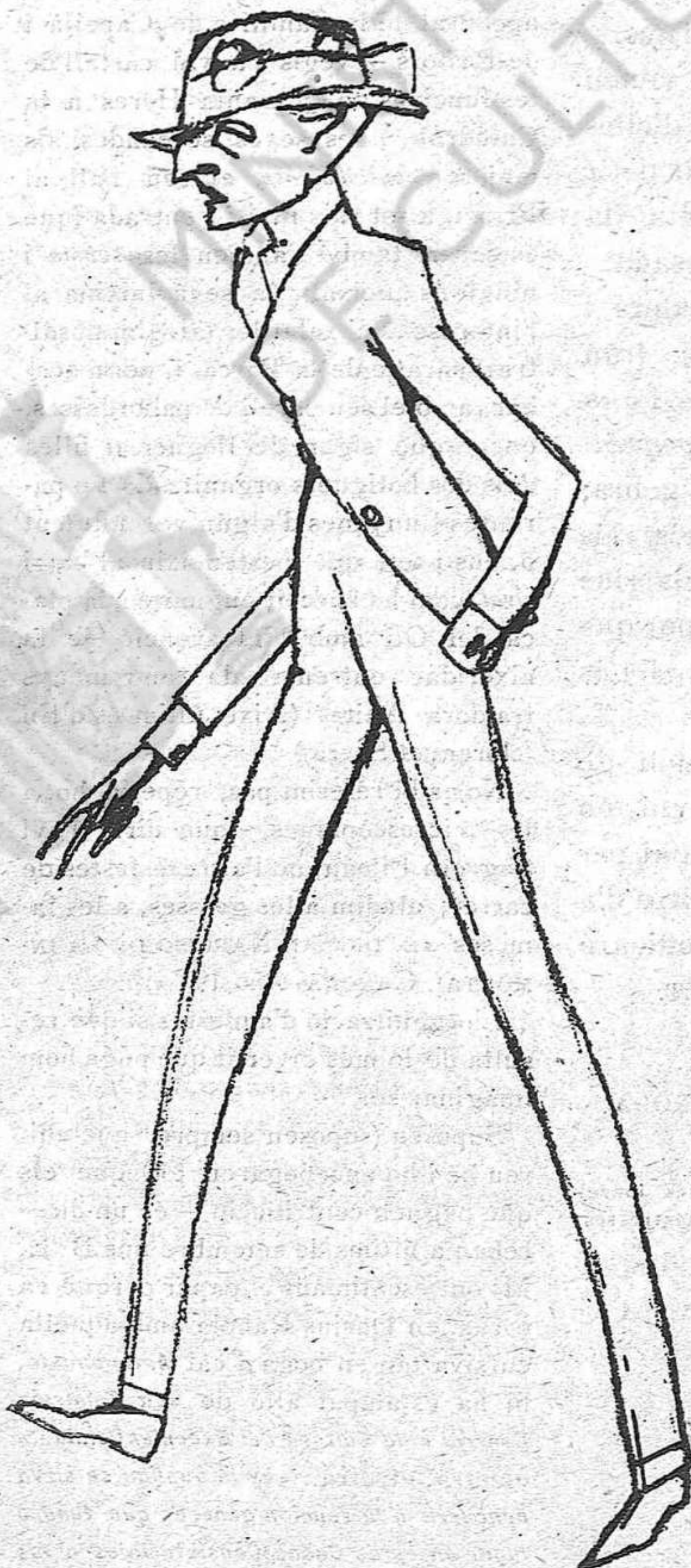


CLARINET

SORTIRÀ CADA QUINZE DIES — PER A CONTAR XAFARDERIES

«PONCELLS» GIRONINS



MAI
XVII

10 CTS.

UN «HOM» DEL DEMA

Clarinetades Fires i festes

LES NORMALISTES

El curs ha arribat.

Les *normalistes* (1) gentils, també.

Les he vist baixar del tren amb llurs *fardos*; les he vist quan se donaren la benvinguda patonejant-se unes amb les altres.

Han arribat les normalistes, aquelles donzelles que son d'admirar perquè saben dominar-se. Son les que vencen en les lluites més difícils, com és la lluita entre'l cor i l'enteniment. El cor «diu» *vull anar a les «voltes»* i l'enteniment «diu» *he d'estudiar*.

Han arribat les normalistes.

Les boires glaçades que venen tornaràn a besar el rostre d'elles i enrogirà un nasset petit petit d'on regalimarà una goteta (la gota boja) com si fos de rosada.

I elles, amb llibres, talers i demés *romanços* sota'l braç, iràn cap el carrer de Ciutadans, l'una rumiant aquell *teorema incompreensible* de geometria o d'àlgebra; l'altre recitant la llista dels reis de Castella i d'Aragó o els rius d'Europa; aquella tindrà por que la professora la preguntí, doncs no sap la lliçó....

Jo voldria parlar-ne molt de aquestes ninetes més avui no puc, hem de menester espai per altres coses, però un altre dia no serà aixís, i els hi dedicaré un bon troç de CLAR I NET.

Avui, prou.

XINXOLA

(1) Se entén per normalistes, les donzelles que estudien a la Normal de mestresses.



Res tan divertit, per *supuesto*, en aquest mon i en aquesta Girona — que també hi pertany — com l'organització de festeigs públics.

No és pas que'ns volguem referir al *peixi minutí* de les festes de carrer, que aquestes, pel seu senzill engranatje, són de facil conjuminar i amb un parell de botiguers que's reuneixin amb més o menys bona fe pocs dies avans, ja n'hi prou per a dir: *granota ficat al cove*, o lo que's lo mateix: ja tenim la festa armada, amb les seves quatre o cinc dotzenetes de sardanes, les seves processons, amb assistència de qualque regidor lliberal — que d'això en tenen ells la exclusiva, i ja saben per qué ho fan —, el seu sermò pel arrebatador Mossen Ignaci Piera, orador apoderat de les famílies de Capellà i de Pastors — vegis l'anyal cartell de les funcions de Quaranta Hores a la Catedral —, les seves serenades als majors *contribuents*, el seu ball al Princi, a set rats i mitj l'entrada (que és cara?; també s'apujen les *subsis* i ningú és queixa!), la seva faixina al pintoresc... i xafarder (afegim nosaltres) paratje de la Barca, i, per a acabar, amb el seu parell de pabordesses, encar que sigan de lloguer o filles dels dos botiguers organitzadors o parentes llunyanes d'algún veí influent o, fins i tot, que perteneixin al barri *rival*, com ha succeït enguany a la plaça del Oli amb l'intervenció de la aixerida, entremaliada i no menys traïdora Anita. (Això últim és d'En Llorençet Serra)

No'ns hi referim pas, repetim-ho, a les microscòpiques — que diria l'avi Sagrera Pijoàn, no l'altre — festes de carrer; aludim a les grosses, a les famoses «... DE SAN NARCISO DE LA IMMORTAL GERONA, AÑO 19...»

L'organització d'aquestes si que resulta de lo més divertit que puga hom imaginar-se.

Suposeu (suposeu sempre, que anireu bé i ho encepegareu tot) que els que paguen contribució — és un dir — reben a últims de setembre uns B. L. M ont escatimant el paper perquè va escàs, en Darius Rahola amb aquella cursiva tan en boga a càl *Autonomista*, hi ha estampat allò de «*La Comisión Central y de Cultura del Excententísimo...*» etzeta, etzeta... «y le suplica se sirva concurrir a la reunión general que tendrá lugar en estas Casas Consistoriales a las 10 de la noche del próximo miércoles día

26 del actual, a fin de tratar del proyecto de programa para las próximas ferias y fiestas de San Narciso, así como la forma de subvenir los gastos que el mismo pueda alcanzar; rogándole en su virtud encarecidamente su asistencia.»

Esta Comisión... (més etzèteres).

I ve la nit de marres, i acudeixen els paganos a Cà la Ciutat, i s'exposen projectes, i sorgeixen els maldecaps i les inquietuts *festives*; i si escoltant a l'un, ovirant els gestos de l'altre, i admirant l'esperit de *sacrifici* que per la ciutat *anima* a tots plegats, no vos divertiu, ja cal que plegueu veles i vos endressin, que això és la lluna.

Aquestes reunions les presideix sempre el *sañort* Bassols, sigui ell simple president de la Comissió municipal d'Hisenda o estigui fet tot un Alcalde de R. O.; i de *chantecler* hi actúa D. Joaquim Oviedo, devent fer-se constar que com no's tracta de cap reunió de caracter *oficial*, DE LA QUE SE TENGA QUE LEVANTAR ACTA, tots dos par en en català, pesi a que l'un siga fill de la mateixa *maseta*.... de Vich i l'altre ens l'hagin facturat de la terra dels cacauets i els tramusos.

També hi fá acte de *presencia* En Manel J. Ibáñez, «de la Central y de Cultura»; pro res més, que ell és dels que pensen com els Mateu, els Regás i demés: muts i a la gavia, *que al buen callar le llaman POMADA PANXO*. ¡Es un bonachàs en Manel J.!

¡Ah! En Emili Salvador, llegeix i pren datos, que certament no són pas gens conservadors (horror, Cuanito!)

I devé que el saló és ple; pro ple de lo més *viu* de la ciutat; ple de gironins d'aquells que en arribar aquesta època agafen les febres del divertiment i no sanen fins el 5 o el 6 de novembre, després que han repassat els comptes i el calaix; ple, en fí, de importadors de barrila per al consum agè, pel gasto del seus consemblants

Es comensa per llegir el programa de lo que's feu l'any anterior i un dels presents diu:

—Podriem repetir l'aviació. (Bromista!)

I afegeix un altre:

—O el concurs de cobles per veure la guerra *grupeia* de més aprop!

S'acorda en ferm aixecar *L'envelat de baix* i fer un concurs de sardanistes sots la direcció del corresponsal de *La Vanguardia*, jutje municipal, delegat de l'Econòmica d'A. del P., assessor del Gremi d'Hortelans, Secretari perpètuu de l'A. de Periodistes, i llorejat

autor — tot en una peça —, el nostre bon amic particular En Josep Grahit, qui anuncia seguidament que ja duu redactades les bases. (Admiració general)

L'Oviedo anuncia que te pensats alguns números d'èxit segur, afegint que descomptat el que fa referència a l'organització d'unes eleccions municipals, amb pinyes d'Amèrica i tot, que ja és un fet, no's vol aventurar a concretar res per *mor* de que s'esguerrés el ramilleta.

(En Montaña, davant aquesta retenció de programa, comença a patir de esperit).

Un pagés assistent exclama:—Podriem fer venir els *caballins* d'Olot; i queda acordat per aclamació, amb la afegidura de que si quant passin per Sant Feliu de Palarols poden fer seguir la *mulassa*, s'els quedarà molt agrai'ts.

Es parla de fer balls a l'envelat i el President del «Nuevo Club de Regatas», tremolós, fa obstrucció, alegant que «ell ja en farà a Casa Corts de ballerúgues amb assistència de'n Fernández del Pozo i tot, que vindrà expressament».

(Al sapiguer-se que'n Pozo ve, s'està a punt de suspendre els festeigs i organitzar l'enterro de l'Acta amb els seus corresponents funerals).

Calmats els ànims i refet tothom de l'estupefacció causada per la sensacional nova, l'Oviedo torna a parlar de que té pensats uns números extraordinaris, pro...

(A En Montaña li agafa mal de ventre de tant patir).

L'Illas del Comerç, que ocupa dos cadires i els qui te al darrera s'entretenen en pèndre-li la mida de la *aixamplaria*, diu que lo que's te que fer és nomenar comissions que's preocupin de fer propaganda entre els industrials a favor de les Fires i de cercar-los-hi els quarts.

L'Oviedo: — Això és lo principal perquè del contrari no podria pas executar-se els meus números.

En Montaña no podent ja contenir-se: — Que's diguin aquests números are que *tots* som aquí, perquè un altre dia qualsevol *n'enganxa* a tanta colla.

En Nuts trenca les oracions precedentes i apar que fassi el discurs de una funció «cívico-religiosa». Parla de «l'immortal Girona», de la «societat local de Girona», de que «el gremi és la força i l'associació és... mitja vida»; fins que En Font i Fargas l'in-

terromp i allavors olímpicament li replica en *Nuts*:

—Vostés els «concejals» de l'immortal Girona aquí no fan més que pensar amb els peus tot l'any!

A En Font i Fargas li agafa un «colapso».

Se nomenen les consabudes comissions, de les que passen a formar-ne part: En Busquets, pels fabricants de llexiu del Pont Major, l'Unió Republicana i la «Juventud Tradicionalista»; En Josep de Palol, per «El Arte del Libro», els empleats de la Diputació i els pares de família que encare son joves i tenen *dents* i agalles per a treballar; En Francesch Ribas, pe's intel lectuals ex-secretaris dels jocs de cucanya; En Mateuet, pels «maestros de doctrina» i el «Centro Conservador Maurista»; En Canoy, per la gent que no va a peu; En Jaumeandreu, per l'Hisenda pública espanyola; En Vila, pels que, vagin aont vagin, sempre toquen; En Font i Fargas, pels del *coru* del «Centro Moral»; En Cortada (pare), pels federals de tota la vida; En Cortada (fill), per les societats de la barrila i els *curridus* amb lentes; En Gómez, pels de la cossa; l'Illas, pels cansaladers i els fondistes; En Bartrina, En Martín del Colmo i el «senyor Brodats», de Sant Agustí, pels Clavaris. També se nomenen representants dels gremis de sastres i paletès per si els de les Comissions, passades les festes, s'han de fer algún trajo o una torra a les Pedreres, car ja fan constar aquells per endavant que «els *gremits* no hi prendran part, pro particularment, si».

Les úniques entitats que queden sense representació a les Comissions son les catalanistes, car no assisteix cap delegat a la reunió, afirmant-se per algú que, fastiguejats els seus membres de la política local, han determinat fer-se traure la cédula als pobles veïns.

El noi d'En Miquel Ferrer es nega a esser nomenat *comissió*, i no podent-se'l convèncer, diu En Bassols, gastant l'últim cartutxo:

—Aquestes comissions tindran senyoretès.

—Doncs accepto, accepto... — contesta apressuradament En Ferrer.

I formades les Comissions tothom se'n va a *clapar*, disposats a l'endemà a burjar en les butxaques dels altres. Tothom menys En Montaña que, refent-se de les angunies que la curiositat li reporta, diu ben alt i ben fort:

—A MI SI VENEN I EM DIUEN, DONA

1000 PESSETES, BÉ; PRO ESSER DE LA COMISSIÓ, FER RES MÉS, NO; QUE NO VEUEN QUE'M FAIG VELL I JA TINC NOU CRIATURES I.. MITJA?

Deliciós espectacle!

WIRIAT



Remei eficaç

Don Peret Picó i Pastenaga, hauria estat d'alló que se'n diu més bé... si no hagués tingut res que l'hi hagués fet mal, vull dir: si no hagués tingut la desgracia d'haver de viurer amb la sogra. ¡Oh la sogra!

No és pas que'n lo demés fos gaire sortós, no; perque només calia que posés a la rifa, per a no treurer; i en cambi, sols calia que se'n anés a brenar a la Barca, per a *treurer* tot seguit.

Si permetia que'l seu fill se fes polític, tenia la pega de que se l'hi fes carlí.

Si entrava en una llibreria amb l'intent de comprar un bon llibre per a entretenir-se en les vetlles, en lloc de donar-li un llibre com cal, l'hi carregaven els *Cuentos del sábado*.

En fi: que només calia que fes una cosa, per a que l'hi sortís malament.

¿Però, que componia tot això, al costat de l'insoportable desgracia d'haver de viurer amb la sogra?

I lo que és pitjor; amb una sogra rondinaire i de mal genit?

No és pas que'l pobre de don Peret no hagués procurat desempallegar-sen, donant-li disgustos i enrabiades per a matarla; fins i tot havia provat de fer-la assistir en una sessió del Ajuntament per a veurer si se moria de fàstic: però ¡ca!; ni'ls gats tenen més vides que una sogra.

Mes un dia que s'ho havien

tirat tot pel redera, fins el *perico* i tot, sortí desesperat de casa seva el pobre de D. Peret, amb l'intent d'anarsen a penjar del arbre més alt de la Devesa.

A grans gambades, passava per la Rambla, amb els cabells aixecats i els punys closos (igual que *D. Federico*, quan presideix una sessió).

Mes al passar per davant del kiosc, els seus ulls esverats se fixaren en un diariot que balancejava arrogant i content, com qui's trova a casa seva, entre mig dels pornogràfics *K D T* i *Papitu*, i al instant el seu *fósforo intel·lectual* l'hi esquitxà una idea lluminosa.

Comprà tot seguit aquell diariot, corregué més que depressa a casa seva, i mostrant-lo a la seva sogra l'hi digué amb veu emocionat:—Llegeixi això.

Ho llegí la sogra... i quedà morta.

.....

Dos dies després, el *Bram de Porqueres* (a) *Veü de Girona*, contava amb una sotscripció.

Era la del agraït D. Peret Picó i Pastanaga, en compensació d'un gran favor que l'hi havia alcançat.

MANEL DE LES CASILLES



Couplet

Mi Bassols

Música de «Mi Luis»

El qu'engrapa la vara de Girona,
és una excelentíssima persona;
i quina sort tenim gent gironina,
es allò, de qui encerta ho endevina.

I si pogués En Bassols ser sempre l'arcalde
«Quassi quassi» que ja menjariem de valde;
doncs En Frederic dirigint una arcaaldia
és més potent qu'un regiment d'artilleria.

Bassols! Bassols!

Encén el fanal qu'irem a buscar cargols

Bassols! Bassols!

No ha nascut l'arcalde que te fassi la pols.

Mes, ai! Girona és una olla de cols
que farà perdre'l seny a n'En Bassols!
Aquest dia tot fent el tarambana
estallà una taula a cops de campana.

Jo vull que consti qu'estimo a *D. Federico*
i que degut això jamai el mortifico
perquè si'l meu intent fóra mortificar
parlaria d'una sorra qu'és va escampar.

Bassols! Bassols!

Encén el fanal qu'irem a buscar cargols

Bassols! Bassols!

Si fos de tu m'arregleria'ls petrecols.

RIJOCAMAEI



La pluja s'encarregà de treure les trenyines dels fanals de l'alumbrat públic.

Tot això s'ha estalviat l'Empresa.

.....

Probablement, un dels festeigs de les properes fires serà l'arribada d'En Dato per a inaugurar una barriada de «cases barates» per a obrers.

.....

Mentres els veïns de l'«Havana petita» per la festa fruïren d'una il·luminació esplèndida, els de la carretera de Barcelona quedaren a les fosques.

Semblava fet a posta.

.....

Si haveu d'anar al Pont Major passeu per Sant Daniel perquè a Pedret hi ha fang fins a genoll.

.....

Els veïns de Caldes de Malavella han homenatjat al senyor Pla i Daniel. Molt natural.

Els gironins, homenatjaren a don Miquel Gómez, conegut industrial, qui va cedir el seu nom a un pasatge.

També és molt natural.

.....

La cobla de La Bisbal, el dia de la «faixina» de l'«Havana petita», varen menjar «Bou»: i això que diuen que no'ls hi agrada!

.....

El «tiple» d'«Els Montgrins», l'altre dia, tot bufant, entusiasmava al públic.

.....

Els de Perelada, foren escoltats amb el mateix respecte de sempre, tan característic com el berret negre que porten.

.....

L'altre dia fou apedregat un auto per un bailets.

Les nostres autoritats no hi donen importància.

Quantes vegades he dit «que puja un *planter de pillets* que'ns faràn caure la cara de vergonya».

.....

Els «munis», recullint «naipes».

.....

El diputat provincial senyor Salleras, és dels que parla «clar i net».

En una de les sessions darrerament celebrades, «rebregà» a la

Poncelles gironines

No sé si has nascut per fer-me viure
o bé morir;
no sé pas que hi tens en el somriure
que'm fa patir.

En els ulls teus hi veig una cosa
que no sé dir:
hi veig un esquitx de llum hermosa
que'm fa patir.

Ets una flor que escampa una flaire
com la del llir:
no sé pas quin ritme té el teu aire
que'm fa patir.

X.



Junta de Subsistències per la seva actuació estrambòtica.

Ja pot cridar fort en aquella casa perquè són una mica sorts.

L'arcalde de Sant Feliu de Guixols, ha gestionat per a que la Mancomunitat instal·li una de les Biblioteques Populars que té en projecte, en aquella ciutat. Molt bé.

El nostre Batlle, anà més lluny, per a conseguir altres coses, que, diuen, han de beneficiar-nos tant.

Viure per a veure.

Aquell regidor, que té tantes iniciatives, no podria estudiar una mena de forn per a torrar les castanyes, sense donar fum?

Jo no sé perquè en els «Cines» deixen entrar els gats i goços.

N'hi ha, que talment semblen persones.

La Junta de Subsistències diuen que treballa tant.

Doncs, ningú ho diria, perquè les mongetes, bacallà, carbó i demés comestibles puguen d'una manera, que ja resulta un problema el viure.

S'apropen les eleccions municipals.

Són molts els voluntaris que generosament estan disposats a sacri-

ficar-se per a administrar els bens del comú.

S'assegura que n'hi han que volen tornar-hi, per creure que ho han fet bé.

Per l'amor de Déu, no hi ha dret d'obligar a ningú a tantes molesties!

L'Ajuntament de Figueres acor-

dà concedir l'Englantina d'or i plata i una subvenció de 500 pessetes per als Jocs Florals que han de tenir lloc a la capital de l'Empordà.

Al revés de nostre Ajuntament, que acostuma donar per a uns pantalons de vellut, i amb el vot en contra d'algun maurí.

DAVID



Des de aquestes planes, saludem a totes les dametes que han vingut per estudiar en la Normal de mestresses de Girona.

En el curs passat, no varem parlar gaire de aquest boldró de donzelles, perquè quan va sortir CLAR I NET era temps d'examens i per lo tant no volguerem destorbar a les gentils dametes de nostra Normal.

Però ara resulta que'ls examens estan molt allunyats i d'aquí al més de

Maig vinent, podriem esser soterrats, i per consegüent ens ocuparem de aquestes donzelles que tanta simpatia ens desperten.

□

¡Oh nina de la carretera de Santa Eugenia!

Tu, que brillas per te bellesa angelical! Tu, que brillas com les estrelles del cel! ¿Perqué tires segetes d'amor an els cors dels joves?

En Lluís qu'estudia *medecines* a Bar-

celona, ja ha rebut; l'ex novio d'aquella Matilde que tan bon recort ens ha deixat, hem vist que...

□

A la Plaça del Molí, hi viu una Catalina, hermosa donzella de 16 anys.

A la *Cort-Real* hi viu en Jaumet que porta ulleres negres puig te la vista malmesa, a causa de una mirada que la Catalina va dirigir-li.

No obstant això, en Jaumet no està enfadat de la Catalina, molt al contrari, en Jaumet està enamorat de la donzella gentil de 16 anys.

Paradoxes de l'amor!

□

El germà de la inmillorable Maria de La Bisbal, de la *finca* Maria empordanesa, s'corseca per una altra Maria bella com la major part de les donzelles que tenen aquest nom tan ple d'armonia.

Es aquesta Maria volguda del jove qu'ens ocupa, empordanesa també, que l'any passat vingué a fer-nos una visita per les Fires.

Hem de notar que aquestes ratlles, segurament hauràn molestat a una nina que viu al carrer de Sta. Clara.

□

Les formoses i jovenetes germanes Pilar i Victoria anaren al ball que'ls veïns de l'Habana Menuda organitzaren al Teatre.

..... i les donzelles nomenades, dançaren molt... Tururut! Tururut! Dançaren, dançaren.....

□

Mira, Lolita mira be, i ho veuràs tot, tot... Però mira, mira be.

□

Jo vull cantar una bellesa. Jo vull dir la llum d'uns ulls i la gràcia d'un somriurer; vull explicar-vos lo gentil d'uns llabris rogissims i lo enciser de unes dents nevades; vull dir-vos en fi, que he vist una donzella quina bellesa és tant gran que no l'he sabut comprendre com tampoc com prenc la remor de les ones de la mar; he vist a una donzella en quina mirada mons ulls s'hi han perdut com se perden també quan miren l'atzur.

Es una normalista, filla d'Espolla, i te por nom, Maria.

Quan parla, surten les paraules de sa boqueta, com l'aigua d'una font; quan somriu apar el rostre d'un serafí que ha vingut al mon per a concolar les tristors del nostre cor.

I aquesta nina tan angelical, encare que no ho sembli enredà a uns jo-

ves diguent que era filla de Sant Fel·liu de Guixols.

□

En Josep M.^a, aquell xicot comerciant que sembla que mai ha *mort* cap plat ni cap olla i que mai ha *trencat* una mosca, també'n te de bones.

Quan va anar a passar uns quants dies a Blanes per a pendre banys, va veurer allí una donzella que és de les més belles que hi ha en aquestes costes llevantines. Es diu Marina.

I sense que sapiguem perquè ni molt menys, en Josep M.^a va sentir-se poeta i prometé a la Marina una poesia

En efecte, ell va pulsar la lira:

.....
«... Marina la gentil filla del mar
ardencies te en los ulls de verge hermosa,
reflecta resplandors que a mi m'apar
incendis de l'amor, odor de rosa.....» etz. etz

Aquestos són uns dels molts versos que va enviar-li.

Desitjem que la cosa vagi per bon camí.

□

En Federic ha anat altre volta a la Cort per acabar els seus estudis, i com que no li ha sigut possible despedir-se de totes les floretes de Girona, ens ha encarregat ho fem nosaltres en son lloc.

Però hem d'afegir que'n Federic no va oblidar se de saludar a la Lolita de la carretera de Barcelona.

Què consti!

□

Saludem a totes les poncelles del nostre jardí qu'han tornat de verenejar.

A totes la benvinguda, i els hi comuniquem que publicarem en els nombres vinents les conquestes qu'han fet per aquesta costa brava que son moltes i curioses

□

No hi ha més: Girona és terra d'artistes.

Bon nombre de gironins coneixem, que's van formant i aviat honraràn a Girona.

Avui podem dir-ne una. Una joveneta nina ha exposat a cà l'Estruch llurs pintures que'ns han deixat *parats*.

La col·lecció d'«avis» de la bella Maria, auguren èxits grans.

Felicitem a l'esmentada gironina, i desitjem que segueixi el camí començat.

Les artistes ens son molt simpàtiques.

□

Sota les centenaries i típiques voltes d'en Rosés hi papelloneja també l'Amor

Ell en *Manuel* de mirada encesa com els alarbs del desert. Ella la hermosíssima Lolita, la preferida del Somriure.

□

La simpàtica i escultural Carmen, aquella nina de mirada *brillant*, i que deixa un rastre de voluptuositat s'ha enfadat amb el nostre periòdic.

CLAR I NET no tenia cap intenció de fer enfadar a l'hermosa, per lo qual suposem ens perdonarà.

Una paraula Carmen. Son més bells els teus ulls que'ls mateixos *brillants*, tens la pose com les huries del corn d'or, de Bizanci la Imperial.

□

El «Círcol Catòlic d'Obrers» organitza una temporada de *Teatre Català*, treballant una recomenable companyia d'aficionats.

Entre aquestos s'hi pot contar a la Monserrat que va *debutar* l'any passat en el mateix «Círcol» i ho va fer acertadament.

No duptem que'l Círcol, amb actriu tan escultural ens farà passar unes vetlles divertides.



Tatarit-Tataret

El Sr. Vizcaíno, regidor (?) de la ciutat, ha perdut el seny. En un article al *Heraldo* vinga demostrar que les llengües regionals, que ell aixís les anomena, van de cap i caient.

Volem recollir aquesta afirmació i direm que la llengua catalana no és regional, sino nacional de la patria dels catalans, i que ment el senyor Vizcaíno quan diu que desapareixen les llengües regionals que nosaltres en direm llengües vives i que si no se n'ha enterat vegi Irlanda, Ucrania, Finlàndia, Polònia que fins i tot haverhi guerra és revelen contra l'estat que els oprimeix i que els mata la llengua nacional que el Sr. Vizcaíno en diu regional.

El pobre senyor Vizcaíno ens fa llàstima i ens fa riure i per això no li diem quatre veritats com un temple.

A un pobre senyor, no s'el pot combatre fort, se l'ha de deixar estar per inútil.

□

En Font i Fargas estudia Bachiller; examens que se li atribueixen:

Examen d'Ingrés:

Profesor: *¿Cuántos días tiene el año?*

Alumne: *360 i pico.*

Examen d'Aritmètica 1.er curs.

Profesor: *(Problema). Se le entregan a V. 1.000 pesetas para pagar los gastos de un entierro. Hay que pagar 150 pesetas al Sr. Cura, 100 para el coche, 100 al carpintero y x gastos imprevistos, a los tres meses le piden cuentas ¿qué hará usted?*

Alumne: *No pagar y quedarme las mil pesetas.*

Examen de Historia Literària:

Profesor: *Cítame V. un autor satírico contemporáneo.*

Alumne: *..... Gomis Llambias, autor de «Cuentos del sábado».*

Examen de Fisiología e Higiene:

Profesor: *Colonias escolares bajo el punto de vista higiénico.*

Alumne: *Demana per explicar un cas molt pràctic i explica el de Girona.*

Examen d'Ètica i Dret:

Profesor: *Condiciones necesarias para presentarse a candidato jaimista por el Distrito de Gerona en el año 1916.*

Alumne: *Molta barra.*

□

Hem de cridar l'atenció a un senyor dentista, doncs el *lletrero* que te al balcó li cauen les *dents* i podria resultar que la casualitat — amiga de comprometre — fes que amb el temps digués alguna cosa lletja aquella *geniva malaltiga*.

□

Preguem a la «Comissió organitzadora de les Fires» que fassi'l programa de les mateixes en català, qu'és tal com la llei de Déu mana.

Esperem serem atesos.

□

Els veïns del barri del carril, han organitzat dugues festes que han sigut dos èxits.

Felicitem als organitzadors de una i altre part, però hem de fer ho d'un modo especial a n'els de l'Havana Petita, puig si no haguessen fet tocar aquelles *peteneres* en l'últim dia de xerinola, la festa haguera sigut inmemorable.

De tots modos, l'enhonabona i que consti que nosaltres parlem clà i català.

□

En Font i Fregues, quan se discutia sobre's la càtedra del català en el

Ajuntament, digué que el claustre de la Normal de Mestres havia redactat certa *proposició* en la forma que no pogués ofendre a la «Protectora».

Ja és veritat, però En Font i En Llambaies volien fer-ho tot al contrari.

Carai! Quins «maestros»!

□

Els de la Cort-Reial son separatistes.

□

El Síndico vol suïcidar-se.

Però ho vol fer amb un canó del 42 i parlant *el habla cristiana*.

□

Ha sigut elegit president de la Diputació de Barcelona, En Vallés i Pujals.

Enhonabona!

□

El nostre amic Ventura Carreras s'en va a Madrid.

Què li provi!

Ah! Cuidado, qu'els de la Cort son uns *tlos* que's porten l'oli i no fos càs que'l *giressin*.

□

A última hora'ns diuen que'ls pro-

grames de Fires seràn redactats *en armonioso*.

Què ballin els autors!

□

En Gomis *Llambaies* ofereix un tomo dels seus «Cuentos» al que tiri an els *pseudo-jocs* del Centre Moral, la mellor prosa que parli de la campanya electoral de l'any passat.

El Sr *Rabadá* donarà un tomo de «Estudios» al que demostrï filosòficament que la Lliga és *ateia*.

CORRESPONDENCIA

Gaston de Lannilis. — No podem publicar coses d'aquestes, sense conèixer l'autor. Ho sentim perquè'ns agrada.

Carmencita P. — Li contestem per escrit. Suposo ha rebut el nombre 10.

Tóful. — Te temps fins el dia 14 del corrent. Si no envia la caricatura avans, no te dret al Concurs.

Tort. — Caram! Si que és fiero V. Ni la censura *melitar* el guanya! ¿No li fan dur morrió?

Impremta Dalmáu Carles, Pla i Cia.- Girona

Redacció i Admor.: C. de Santa Eugènia, 18.

EL NOMBRE 13 DE CLAR I NET

LI TOCA SORTIR
PER LES FIRES.

La Redacció d'aquesta revista, aprofitant les circumstancies, ha resolt fer-lo extraordinari i com que tot lo del CLAR I NET és ben fet, el nombre extraordinari serà una obra d'art en tots conceptes.

VALDRÀ 1 RAL
O
25 CÉNTIMS.

Sortirà amb el traço bo, i farà més que mai la *gara gara* a les donzelles gironines.

No dormiu, perquè no tirarem més que una edició.

EL TEXT D'AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

LA CREU-ROJA

Farmacia : Ortopèdia : Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli — Girona

F. Solà
Optic i Joier



Rambla de la Llibertat, 26
GIRONA

SASTRERIA

Alfred FerrerTrajos per a Senyora i Senyor
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

Retraten amb economia
a la Rambla de Llibertat,
al saló de fotografia
ont treballen de nit i dia
qu' es NOU STIL anomenat.

Dalmáu Carles,
Pla i C.ía

Editors

Girona

**CLAR
I NET**

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humor

Es ven a càr Franquet, a càr
Dalmáu i an el kiosc
d'En Ciriacu.

VINS I OLIS

LLUIS SERRA

ESPECIALITAT EN VINS
:: RANCI I MOSCATELL ::

Es reparteix a domicili

Plateria, 4 GIRONA

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA



— Obert tota la nit —



Rambla, 11

Sastreria **SMART**

de J. Fernández

Ciutadans, 11

**Gran novitat****WERTHEIM**

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom



REPRESENTANT :

RAMÓN BOIX

Ballesterías, 17

Confiteria NEGRE

Refrescs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA